

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Hr. Bendt Bendtsen sagde, at udliciteringer er et godt redskab til besparelser. Så må jeg stille et spørgsmål, som jeg også prøvede at få besvaret af hr. Kai Dige Bach.

Er det sådan, at man fra De Konservatives side mener, at det er et mål at opnå besparelser på de offentlige budgetter ved at forringe de ansattes løn- og arbejdsvilkår? Er det det, man mener? Eller er man indstillet på, at hvis der skal udliciteres, så skal det være på betingelser, der sikrer, at de ansatte har uændrede løn- og arbejdsvilkår? Det vil jeg gerne have svar på.

(Kort bemærkning).

Erhard Jakobsen (CD):

Jeg har glædet mig over igen en gang at få fastslået, at De Konservative har en helt anden holdning end Fremskridtspartiet. Fremskridtspartiet siger rent ud: Det gælder om at få det billigst. De Konservative siger klart: Det gælder om at få det bedst og billigst – med »bedst« først. Så er vi tilbage i kvalitetsdiskussionen, den skal jeg ikke gentage nu. Men det er i hvert fald glædeligt at se, at det ikke bare skal være det billigste.

Så må jeg lige minde den konservative ordfører om, at vi altså ikke under debatten var enige om, at det var et kæmpe problem med vore fremtidige forsørgerbyrder over for de ældre. Jeg gjorde ganske klart opmærksom på, at for det første er der ikke noget problem før i år 2015. Så varer problemet i 20 år, derefter er der færre ældre, end der har været før. Det er nu det ene.

For det andet mindede jeg om, at i tiåret fra 1982 til 1992 steg antallet af ældre med 20.000, og udgifterne steg med 15 mia. kr., men samtidig steg produktionsværdien med 400-500 mia. kr., så der er altså noget at tage af til at dække de ældres fortsatte forsørgelse. Så lad os ikke påstå, at der her ligger et kæmpe problem, som vi stadig væk går rundt og ryster for, for det gør vi ikke – de af os, der har studeret tallene.

(Kort bemærkning).

Bendt Bendtsen (KF):

Sagde hr. Erhard Jakobsen: indvendinger om pensionssystemet og fremtidens forsørgerbyrde?

Dér må jeg henholde mig til den pjeces, der er udgivet af Finansministeriet, som egentlig siger – synes jeg, når jeg læser den, og måske også når

andre læser den – at der er nogle langsigtede politikovervejelser, som er helt nødvendige.

Man trækker også en hel del ting op omkring den gennemsnitlige alder på arbejdsmarkedet m.v. Men om vi har været helt enige om, at der er så store problemer, det kan vi så diskutere.

Vi føler i hvert fald, at der er en problemstilling, som vi allerede nu bør begynde at kigge på, og jeg må så konstatere, at der er mange andre lande i Vesteuropa, der har den samme mening, nemlig at man er nødt til at tage stilling til tingene.

Med hensyn til hr. Klaus Hækkerups citat fra Børsen af fru Henriette Kjærs udtalelse vil jeg sige: Man plukker et eller andet ud om Kommunedata, men det er jo helt klart, at nu har det offentlige system pumpet mange penge i Kommunedata igennem årene, så det er et spørgsmål, om de egentlig opererer på markedsmæssige vilkår. Det kan vi få en større debat om.

Hvad angår hr. Frank Aaens indlæg om besparelserne og vilkårene, må jeg konstatere, at arbejdsvilkår og lønforhold m.v. er noget, der forhandles af arbejdsmarkedets parter. Det mener jeg – det har vi da haft en regel om i dette hus – ikke er noget, man blander sig i. Vi mener, at liciteringer, udbud m.v. er den rigtige måde at få tingene gjort på, også selv om vi skal lave ekstra vilkår for de ansatte, når vi skal til at udlicitere.

Jeg ved godt, hvor debatten skal trække henad i dag; Enhedslisten har jo kørt i den samme rille hele dagen i dag.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Det var nok en gang i anledning af hr. Frank Aaens bemærkning, som jo er blevet gentaget af hr. Frank Aaen og hans partifæller mange gange i dag, men fordi man siger det samme mange gange, er det ikke ensbetydende med, at det bliver korrekt.

Det er simpelt hen en vildfarelse at hævde, at når man udliciterer, så er det arbejderne, det går ud over – forringede vilkår osv. Det er jo at nedgøre de 1,6 millioner danskere, der er privat beskæftigede, at hævde, at de nærmest lever på sultegrænsen og under nogle vildt dårlige vilkår. Det gør de selvfølgelig ikke.

Hvis det var sådan, at det var firmaer med polske gæstearbejdere, eller hvad ved jeg, underbetalte filippinske daglejere eller sådan noget, som overtog de her ting, så kunne jeg forstå Enhedslistens argumenter, men der er tale